

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200727
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8514200727.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti žalovanej: E. W., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX T., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovanej: 1/ Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, 2/ Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpené JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 100,89 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C/96/2014-57 zo dňa 27.11.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka v 1. rade.

Náhradu trov vedľajšieho účastníka v 2. rade odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol. Žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 49,28 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 10.02.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny vo výške 100,89 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 8.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, §§ 2, 3, 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, §§ 52 ods. 2, 53 ods. 1, 3 ods. 1, 37 ods. 1, 559, 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 13.2.2009 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300018425.

Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splatiť úver 30 mesačnými splátkami, splatnými k 14. dňu v kalendárnom mesiaci po 101,41 eur, so zmluvnou odmenou 1 382,53 eur, predpokladanou RPMN 68,81 %, ročnou úrokovou sadzbou 68,81 %, priemernou RPMN za úver 34,92 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 821,42 eur, zmluvnou odmenou 1 003,92 eur, predpokladanou RPMN po poskytnutí revolvingu 68,80 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 67,53 %.

Z obsahu zmluvy ale aj z karty klienta vyplýva, že žalovanej bola poskytnutá čiastka vo výške 2 481,11 eur, avšak skutočne jej bola vyplatená suma vrátane revolvingov 2 225,48 eur.

Z karty klienta vyplýva, že úver žalovaná do 23. splátky uhrádzala pravidelne, potom s omeškaním, pričom celkovo splatila sumu 4 766,79 eur, poslednú platbu poukázala žalobcovi dňa 25.10.2013 v sume 101,41 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 26.06.2014 do konania na podporu žalovanej vstúpilo ako vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Podaním doručeným súdu dňa 09.09.2014 do konania na podporu žalovanej vstúpilo ďalšie občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Vedľajší účastník v 1. rade v písomnom vyjadrení k žalobe túto navrhol zamietnuť. Zdôraznil, že vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským vzťahom na ktorý je potrebné aplikovať na odstúpenie od Zmluvy ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na rozpor zmluvného ustanovenia v časti dohodnutej ročnej úrokovej sadzby vo výške 68,81 % s dobrými mravmi, keďže priemerný ročný úrok zverejnený Národnou bankou Slovenska pre I. štvrtrok 2009 bol vo výške 13,20 %. Preto má za to, že zmluva je v tejto časti neplatná. Súčasne poukázal na skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanej sumu 3 485,08 eur a žalovaná uhradila jednotlivými splátkami 3 763,38 eur, teda viac, ako jej bolo poskytnuté.

Vedľajší účastník v 2. rade v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na zákonnú úpravu spotrebiteľského práva (§§ 52, 53 Obč. zák., § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. ako aj na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Ďalej poukázal na samotný proces vzniku záväzkového vzťahu na ustanovenie § 43 a a 44 Obč. zák. na základe ktorých má za to, že nový návrh (po schválení žalobcom) žalovanou nikdy nebol akceptovaný, a preto zmluva nevznikla z dôvodu nedodržania písomnej formy. Vzhľadom na túto skutočnosť, má za to, že medzi účastníkmi vznikol režim bezdôvodného obohatenia, preto vzniesol námietku premlčania. Pre prípad odlišného právneho posúdenia zdôraznil, že žalobca má nárok len na zaplatenie istiny úveru, keďže zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ZoSÚ, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná vrátila celú istinu úveru, tým zanikla povinnosť žalovanej vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Súčasne poukázal na neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru, tieto dojednania považuje za rozporné s dobrými mravmi, a preto sú neplatné.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru, pričom v takomto prípade je potrebné okrem úpravy zmluvy o úvere prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom.

V zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výška, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky (§ 4 ods. 2 písm. g/, j/ zákona č. 258/2001 Z.z.). Absenciu týchto údajov zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Dôvodom aby predmetný úver bol bez úrokov a bez poplatkov je aj skutočnosť, že vzhľadom na súdom zistené rozpätie priemerných úrokových mier v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (do 14 % p.a.), žalobcom poskytnutá ročná úroková sadzba 68,81 % predstavuje jednoznačný úžernický úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom.

Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom žalovaná z vyplatenej sumy 2 225,48 eur už žalobcovi vrátila sumu 4 766,79 eur, teda uhradila viac, ako jej bolo poskytnuté, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade priznal náhradu trov konania vo výške 49,28 Eur (pozostávajúcich z odmeny právneho zástupcu za dva úkony právnej služby po 16,60 Eur, k tomu prináležiaca paušálna náhrada 2 x 8,04 Eur). Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade náhradu trov nepriznal dôvodiac neúčelnosťou jeho vstupu do konania.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v 1. rade, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní namietal, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu, popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky (§ 142 ods. 2, 3; § 144, § 146 ods. 2 O.s.p). Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom alebo odporcom a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, nie je a nebol povinným na plnenie spoločne s odporcom. Ustanovenie § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. neznamená vytvorenie „ďalšieho plnohodnotného“ účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi. Nie je možné na základe ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal.

Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 Občianskeho súdneho poriadku, evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie úspechu titulom uplatnenia náhrady trov konania.

Údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia, vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa, advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy. priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia občianskeho združenie je v rozpore s §§ 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Aj keď v zmysle ust. § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, t. j. má aj právo dať sa v konaní zastupovať advokátom v zmysle ust. § 24 v spojení s ust. § 25 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. V prípade, že sa dá v konaní zastupovať advokátom, je povinné samé znášať náklady s tým spojené, nakoľko takto vynaložené náklady nemožno považovať za trovy účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie vedľajší účastník v 2. rade. Žiadal rozsudok potvrdiť a vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,99 Eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v znení neskorších predpisov, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka v 1. rade.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Pri posudzovaní účelnosti poskytnutia trov je potrebné prihliadnuť aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu a súd prvého stupňa rozhodol v prospech žalovanej.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na skutočnosť, že žalobca ako veľká a silná spoločnosť, ktorej základ tvorí zahraničný kapitál (jediným spoločníkom je holandská obchodná spoločnosť) na uplatňovanie svojich nárokov proti spotrebiteľovi - fyzickej osobe zabezpečila právne zastúpenie ďalšou obchodnou spoločnosťou poskytujúcou právne služby. V tejto súvislosti, ak by odvolací súd vyhovel

odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, poprel by zásadu rovnosti procesných strán pred súdom.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní si vedľajší účastník v 2. rade uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Zo spisu vyplýva, že odvolanie žalobcu proti rozsudku bolo právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka v 2. rade JUDr. Patrikovi Podhorskému zaslané prvostupňovým súdom bez toho, aby bol vedľajší účastník vyzvaný na vyjadrenie k predmetnému odvolaniu, keďže odvolanie nesmerovalo proti rozhodnutiu vo veci samej (§ 209a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Aj keď sa vedľajší účastník v 2. rade k odvolaniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril, trovy spojené s týmto úkonom nemožno považovať za účelne vynaložené vzhľadom na to, že na takýto úkon nebol vedľajší účastník v 2/ rade súdom vyzvaný.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd trovy vedľajšieho účastníka v 2. rade v odvolacom konaní nepovažoval za účelné, ich náhradu mu napriek úspechu v odvolacom konaní nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.